

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B5-12Csp/151/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121209521
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Herich
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:6121209521.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, sudcom Mgr. Vladimírom Herichom v sporovej veci žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, so sídlom Prosta 18, 00-850 Warszawa, Poľská republika, IČ: 0000025237, konajúci prostredníctvom mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpeným MCGA legal, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 715 662, proti žalovanému: W. V. T. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, X., o zaplatenie 5.091,20 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.409,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.091,20 Eur od 12.05.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie 141,74 Eur z a s t a v u j e .

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi súd voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica (ako súdu upomínaciemu v zmysle zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní) dňa 7.01.2021 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 30.06.2021 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny 5.091,20 Eur s príslušenstvom.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa XX.XX.XXXX písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere mPôžička Plus č. V Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver 10.000 Eur. Úver sa zaviazal splatiť v pravidelných mesačných 36 splátkach v sume 322,20 Eur k 17. dňu. Keďže si žalovaný nesplnil svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas, žalobca ho vyzval listom z XX.XX.XXXX na úhradu s tým, že ak nedôjde k úhrade do 15 dní od doručenia výzva, žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný dlh neuhradil.

Žalovaná suma predstavuje dlh na istine 5.091,20 Eur, nesplatený zostatok príslušenstva 459,49 Eur a nesplatený zostatok poplatkov 12 Eur. Žalobca si uplatňuje aj úrok z omeškania v zákonnej výške.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, nárok žalobcu v konaní nespochybnil a v spore zostal pasívny. Žaloba s prílohami spolu s výzvou na vyjadrenie k nej mu bola doručená v súlade s § 116 ods. 2 CSP, dňa 13.10.2022.

3. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 05.10.2023, na ktoré predvolal obe sporové strany. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil. Lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná.

Dostavil sa PZ žalobcu. Uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Žalovaný riadne poskytnutý úver nesplácal, preto žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Dlh nezaplatil ani po zaslaní predžalobnej výzvy. Pokiaľ ide o príslušenstvo 459,49 Eur, celková výška úveru, ktorú mal žalovaný zaplatiť v zmysle zmluvy bola 11.611,74 Eur. Žalobca by mal mať nárok v zmysle ustálenej judikatúry na zaplataenie úroku, ktorý by bol žalovaný zaplatil ako cenu peňazí pri riadnom plnení zmluvy. V zmysle výpisu z účtu žalovaný uhradil na úrokoch 1.293,99 Eur. Zvyšný nárok tak predstavuje sumu 317,75 Eur. V prevyšujúcej sume 141,74 Eur berie žalobca žalobu späť. Pokiaľ ide o poplatky 12 Eur, tieto boli vyčíslené za 3 listinné upomienky spoplatnené sumou 4 Eur za každú ako vyplýva z čl. 4.1. zmluvy.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu a zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa XX.XX.XXXX uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Zmluvu o spotrebiteľskom úvere mPôžička Plus č. V Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 10.000 Eur, a to na bežný účet žalovaného. Úver sa žalovaný zaviazal splatiť v 36 mesiacoch so splátkou 322,20 Eur, splatná vždy k 17. dňu každého mesiaca. RPMN bola zmluvne určená na 10,36%. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť bola v sume 11.611,74 Eur. Úrok bol dohodnutý vo výške 9,90% ročne. Termín konečnej splatnosti bol XX.XX.XXXX.

Korešpondenčná adresa žalovaného bola v zmluve medzi stranami dohodnutá na L. X/B, XXX XX X.. Podľa čl. 4.1. písm. n) zmluvy, dlžník sa zaväzuje uhradiť mBank poplatky podľa nasledovného sadzovníka - odoslanie listovej upomienky za nepovolené prečerpanie, omeškanie splátky úverového produktu alebo nesplnenie zmluvných podmienok 4,00 Eur.

Súčasťou zmluvy bol Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy, ktorý bol v rovnaký deň ako zmluva podpísaný žalovaným.

Žalobca k zmluve priložil aj Obchodné podmienky poskytovania úveru ako aj všeobecné obchodné podmienky.

Dňa XX.XX.XXXX adresoval žalobca žalovanému na korešpondenčnú adresu Výzvu na úhradu dlžnej čiastky. Žalobca žalovaného zároveň upozornil, že ak nedôjde v lehote 15 dní k uhradeniu dlhu, vyhlási mimoriadnu okamžitú splatnosť úveru.

Dňa XX.XX.XXXX právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného predžalobnou výzvou na úhradu dlžnej sumy.

Z prehľadu splácania úveru žalovaného ku dňu XX.XX.XXXX vyplýva, že žalovaný vykonal poslednú úhradu splátky XX.XX.XXXX, čím uhradil splátku splatnú XX.XX.XXXX. Ďalšiu splátku žalovaný už neuhradil.

5. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely

rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Nakoľko žalobca súdu uviedol, že podanú žalobu berie v časti o zaplatenie príslušenstva 141,74 Eur späť, súd sa predovšetkým musel vysporiadať s uvedeným procesným návrhom žalobcu.

Súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, keď žalobca uviedol, že upravuje výšku uplatneného príslušenstva, ktoré pozostáva z nezaplateného zmluvného úroku tak, že uplatnenú sumu 459,49 Eur berie späť v časti 141,74 Eur, rozhodol, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku a konanie v tejto časti zastavil.

7. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému je v časti dôvodný.

Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným súd posúdil ako spotrebiteľský, v dôsledku čoho bolo potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, a to vrátane zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že spoločnosť mBank uzatvorila so žalovaným dňa XX.XX.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške 10.000,-

Eur. Poskytnutím úveru vznikla žalovanému ako dlžníkovi v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami zmluvy, povinnosť peňažné prostriedky uhradiť banke. Žalovaný si túto svoju povinnosť nesplnil, keďže poslednú úhradu splátky vykonal dňa XX.XX.XXXX a tak banka pristúpila k zosplatneniu úveru v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ.

V zmysle uvedeného súd konštatuje, že žalobca si dôvodne uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej istiny zo spotrebiteľského úveru v sume 5.091,20 Eur.

8. Žalobca si spolu s dlžnou istinou uplatnil aj nesplatený zostatok príslušenstva, ktoré po čiastočnom späťvzati predstavovalo sumu 317,75 Eur, ako aj nesplatený zostatok poplatkov vo výške 12 Eur.

Pokiaľ ide o uplatnenú sumu príslušenstva, žalobca uviedol, že sa jedná o sumu zmluvných úrokov, na ktoré by mal žalobca nárok, keby bol žalovaný plnil svoje povinnosti v súlade so zmluvou. Z predloženej zmluvy vyplýva, že celková čiastka, ktorú mal žalovaný žalobcovi zaplatiť bola vo výške 11.611,74 Eur. Na úrokoch tak mal podľa zmluvy žalovaný žalobcovi zaplatiť sumu 1.611,74 Eur. Z predloženého výpisu z účtu úverovej zmluvy vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi na úrokoch len čiastku 1.293,99 Eur. Zvyšný nárok, ktorý je povinný žalovaný zaplatiť žalobcovi tak predstavuje sumu 317,75 Eur.

V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru totiž veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (k uvedenému pozri aj rozhodnutie NSSR sp.zn.: 5Cdo/42/2020 alebo rozhodnutie NSSR sp.zn.: 7Cdo/172/2020).

9. Pokiaľ ide o sumu poplatkov 12 Eur, ktoré si žalobca uplatnil, na pojednávaní uviedol, že táto suma pozostáva z celkovo troch listinných upomienok, ktoré žalobca žalovanému zasielal. Ich suma bola vyčíslená v súlade s čl. 4.1. zmluvy o úvere.

V tejto súvislosti súd vzhliadol ako dôvodný len nárok na zaplatenie poplatku 4 Eur za zaslanie upozornenia na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX. Predloženými listinnými dôkazmi žalobca nijako nepreukázal zasielanie aj ďalších dvoch upomienok, za ktoré si uplatnil náhradu v súdnom konaní. Jediná ďalšia výzva, ktorá bola zo strany žalobcu predložená bola výzva právneho zástupcu adresovaná žalovanému zo dňa XX.XX.XXXX. Uvedené však nemožno považovať za upomienku ako ju predpokladal článok 4.1. zmluvy o úvere.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti 8,00 Eur zamietol ako nedôvodnú, ako je uvedené vo výroku III. rozsudku.

10. Závazky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahujú na jednej strane povinnosť veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi peňažné prostriedky v dohodnutej výške a na strane druhej povinnosť spotrebiteľa v dohodnutej dobe uvedené peňažné prostriedky splatiť a zároveň uhradiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobca ako veriteľ v danom prípade svoj záväzok splnil, keďže peňažné prostriedky v dohodnutej sume žalovanému (spotrebiteľovi) poskytol. Žalovaný však splátky úveru v zmysle dohodnutých podmienok poskytnutia úveru nesplácal a banka tak mala právo domáhať sa proti žalovanému zaplatenia dlžnej sumy. Súd preto žalobe žalobcu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkovú sumu 5.412,95 Eur. O zvyšku uplatneného nároku rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku II. a III. rozsudku.

11. O úrokoch z omeškania s plnením peňažného dlhu a o ich výške rozhodol súd podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., vo výške požadovanej žalobcom 5,00 % p.a., a to odo dňa 12.05.2018 až do zaplatenia, z uplatnenej istiny.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko súd žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu pokiaľ ide o uplatnenú istinu, ktorá tvorila základ uplatneného nároku, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).